

20-21
cont.

AKSHAR WANGMAY

International Peer Reviewed Journal

UGC CARE LISTED JOURNAL

October - 2020

Special Issue-I

On

*Recent Trends and Issues in Social Science
& Science Towards Sustainable Development*

Chief Editor

Dr. Nana saheb Suryawanshi

PRATIK PRAKASHAN, 'PRANAV, RUKMENAGAR, THODGA ROAD AHMEDPUR,
DIST. LATUR, -433515, MAHARASHTRA

Executive Editor

Prin. Dr. R. K. Pardeshi

Principal

Sant Ra das Arts, Commerce and Science College, Ghansawangi
Dist. Jalna

Co-Editor

Dr. S.V. Tathe

Editorial Board

Dr. R.S. Dhaye

Dr. R.K. Raut

Dr. G.R. Awachar

Prof. S.V. Samag

Published by- Prin. Dr. R K Pardeshi, Principal, Sant Ra das Arts, Commerce and Science College, Ghansawangi Dist. Jalna

The Editors shall not be responsible for originality and thought expressed in the papers . The author shall be solely held responsible for the originality and thoughts expressed in their papers .

© All rights reserved with the Editors

Price :Rs.1000

Principal
Mahatma Gandhi Arts,
Science & Late
N. P. Commerce College,
Armori, Dist - Gadchiroli

6	भारतातील आर्थिक, सामाजिक, राजकीय व सांस्कृतिक विकासाची शाश्वत संकल्पना - एक सामाजिक भौगोलिक अभ्यास	प्रा. सामग्र सुनिल व्यंकटेश & प्रा. डॉ. देवकर भाऊसाहेब सोनाजी	179-183
7	भारतातील बालमजुरी समस्या एक सामाजिक दृष्टीकोण	प्रा. डॉ. गजेंद्र एम. कढव	184-187
8	आधारीचे रोजकारण : जागतिक परिदृश्य	प्रा. शरद वाकुराव सोनवणे & प्रा. दिनकर लहू पाटील	188-189
9	चंद्रपूर जिल्ह्यातील विंचन अनुशेषामुळे कृषी उत्पादनावर व उद्योग व्यवसायातील रोजगार संघीवर झालेल्या परिणामाचे अध्ययन	डॉ. हरेश टि. गजभिंदे	190-192
10	मुस्लिम मराठी आत्मवरित्रातील हिंदू-मुस्लिम सहजीवन	प्रा. वसंत गायकवाड	193-196

Principal
 Mahatma Gandhi Arts,
 Science & Late
 N.P. Commerce College,
 Amravati, Dist - Gadchiroli

भारतातील बालमजुरी समस्या एक सामाजिक दृष्टीकोण

प्र० डॉ. गंगेश ए. कढव

सामाजिक विभाग प्रमुख

भटका गांधी महाविद्यालय, आरमोरी, जिल्हा- गढचिरोली

दारांश:

संत तुकाराम महाराज यांनी अपेल्या अथवा तुकाराम "लाहानपण देवा देवा, गुरी साहेचा रवा" असे बालपणाचे गहात्या वर्णिले आहे. बालपण, लाहानपण असे शब्द उच्चारातच आपल्याला खेळकार, खोडकार प्रवृत्ती, उलटपणा, आनंदपण इ अवेषण संज्ञ नसेसाठे येतात. परंतु असा आनंद काही मुलांचाच नशिबी असते. संपूर्ण जगातच असे कोट्यवधी पुने आहेत की त्याचा अशय आनंदपणासून युक्त लागते ते मुले छऱ्याचे बालकामगार होय. बालपणातच त्वांच्या आयुष्यात कष्ट पिलवणूक, भर्तीच्या परिस्थिती राहणे बालाचाला येत असते. खेळाचाच्या, शिक्षणाच्या दयात हे विसूनसे हात-राबणार आणि काणे करणारे जनतात आणि त्वांचे गोंडस - गोचिखणे बालपण गुलामगिरीच्या विळख्यात सापडते. तसेच या गुलामगिरीमुळे बालमजूर आपले सर्वरव दुर्बल नालंक वर्गाच्या अन्याय, अत्याचारास बढी पडते. ही बालमजूरी समस्या फक्त शहरी समाजापुरीच मर्यादित नाही तर ग्रामीण समाजात सुद्धा ही खूप मोठ्या प्रमाणात दिसून येत आहे. प्रसुत संशोधन अध्ययनात भरतामध्ये बालमजूरीची सध्यासिती कश्या प्रकारे आहे, त्याच्या समस्या कश्या प्रकारे आहे या विषयी अध्ययन करण्याच्या प्रयत्न केलेला आहे.

निष्पत्त्य रुदुवार्ता निष्पत्त्य, बालमजूरीगार, निळास, पोशिंग, कृतीचिठी, अन्याय, पिलवणूक, गोंडस- गोलिंगाणे, गुलामगिरी

प्रस्तावना :

औद्योगीकरण, नागरीकरण, बाढी लोकसंख्या, नागरीकरण, मरिबी, कुरुंबाचे विघटन, अनाधपण, शेती व्यवसाय इ. कारणांमुळे आज देशाच्ये मोठ्या प्रमाणात बालमजूरांनी संख्या बाढत असल्याची दिसून येते जी एक कर्ती पिढीच गारद करीत आहे. कमी मजूरीत बालमजूर उपलब्ध होत असल्यासूले मालक वर्गाला या ची खूप भागणी असते. जगातील प्रत्येकच देशाच्ये ही रामस्या आपल्याला दिसून येत आहे. बालमजूरी समस्या ही शहरी समाजापुरीच मर्यादित नाही तर ग्रामीण समाजात सुद्धा ही खूप झापाट्याने बाढत आहे. भारत हा खेड्याच्या देश आहे काणे भारतामध्ये जवळपास ७०% लोकसंख्या ही खेड्यात निवास करते. शत्रीय ग्रामीण समाजात शेती हा प्रमुख व्यवसाय आहे आणि शेती करणारा शेतकरी हा संपूर्ण देशाच्या पोशिंदा विवा अननंदात आहे. महणूनच भरतामध्ये शेतकरी सुखी तर देश मुखी असे म्हटल्या जाते. पहाता गांधी यांनी खेड्यांच्या विकास हाच देशाच्या विकास मानून खेड्याकडे चला आसा नाही दिला परंतु आज मात्र भारतीय ग्रामीण समाजात नव्यवान समस्यांनी जन्म घेतलेला आहे त्यातीलच एक महत्वाची आणि गंभीर समस्या म्हणजे ग्रामीण देशातील बालमजूरीची समस्या होय. शहरी लोकांचात फिक्स संन्यासात भारतमजूरांच्या अस्तित्वातील जेनेक शास्त्रकीच जंगलात्कीच संघटना अस्तित्वात असतील परंतु ग्रामीण समाजात मात्र अशया कोणत्याही खेड्याची संघटना अस्तित्वात म्हणल्याने ग्रामीण भागात किंतु बालकामगार आहेत यांची नोंद सुद्धा होत नाही. भरतामध्ये औरिशा, बिहार, उत्तरप्रदेश, झारखंड इ. राज्यांमध्ये बालकामगारांची संख्या खूप मोठ्या प्रमाणात आहे. ग्रामगट्यात सुद्धा विदर्भ, मराठवाडा हा भाग कृषी आणि जलसिंचनाच्या बायकीत माणसलेला असल्यासूले येथे ग्रामीण क्षेत्रात मोठ्या प्रमाणात बालमजूरांची संख्या दिसून येत आहे. बालक हा राष्ट्राच्या कणा समजला आतो परंतु बालमजूरी समायेसूले हा कणाच घोडण्याची वेळ आली आहे. महणूनच बालमजूरी ही या एक गंभीर समस्या आहे जी येथील संपूर्ण कर्ती पिढीच गारद करीत आहे.

बालमजूर म्हणजे काय? : बालमजूर म्हणजे अज्ञानी मजूर की जाचे वय १४ वर्षपैक्षा कमी आहे. बालमजूरांच्या कक्षेत वयाला खूप महत्व आहे. आंतरराष्ट्रीय श्रम संघटनेने १४ - १५ दा वयोगट बालमजूरांसाठी निश्चितकेला आहे. भारतीय राज्यघटनेतील कलम २४ अनन्वे १४ वर्षांच्यालील मजूराता बालमजूर म्हणून समजले आहे.

आरतीतील २०११ च्या जनगणना अहवालानुसार बालमजूरांची संख्या

२०११ च्या भारतीय जनगणनेमध्ये ५ ते ६, १० ते १४ आणि १५ ते १६ दा वयोगटातील बालमजूरांची जाकडेवारी योंगित करण्यात आली ती खालील सारणीतून दिसून येते.

भारतातील २०११ च्या जनगणना अहवालानुसार बालमजूरांची संख्या				
अनु.क्र.	वयोगट	मुले	मुली	पकूण
१	५ ते ९	६३०८७५	४७७२३३	११०८८०८

